

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 2. aprila 2020 *

(besedilo, popravljeno s sklepom z dne 15. junija 2020)

„Predhodno odločanje – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 9 – Uredba (EU) 2017/1001 – Člen 9 – Pravica, ki jo zagotavlja znamka – Uporaba – Skladiščenje blaga z namenom njegovega ponujanja ali dajanja na trg – Skladiščenje z namenom odprave blaga, s katerim je kršena pravica iz znamke in ki se prodaja na spletnem trgu“

V zadevi C-567/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 26. julija 2018, ki je prispela na Sodišče 7. septembra 2018, v postopku

Coty Germany GmbH

proti

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon Europe Core Sàrl,

Amazon FC Graben GmbH,

Amazon EU Sàrl,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (poročevalec) in C. Lycourgos, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: D. Dittert, vodja oddelka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. septembra 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- (popravljeno s sklepom z dne 15. junija 2020) za Coty Germany GmbH M. Fiebig, B. Weichhaus in A. Lubberger, Rechtsanwälte,

* Jezik postopka: nemščina.

- za Amazon Services Europe Sàrl in Amazon FC Graben GmbH V. von Bomhard, C. Elkemann in A. Lambrecht, Rechtsanwälte,
- (popravljen s sklepom z dne 15. junija 2020) za nemško vlado J. Möller, M. Hellmann in U. Bartl, agenti,
- za Evropsko komisijo G. Braun, É. Gippini Fournier in S. L. Kaléda, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. novembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 9(2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki [Evropske unije] (UL 2009, L 78, str. 1) v različici, ki je veljala pred njeno spremembo z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 (UL 2015, L 341, str. 21), in člena 9(3)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Coty Germany GmbH (v nadaljevanju: Coty) ter družbami Amazon Services Europe Sàrl, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon FC Graben GmbH in Amazon EU Sàrl, ker je prodajalec, ki je tretja oseba, brez dovoljenja družbe Coty prodajal stekleničke parfuma, za katere pravice iz znamke niso izčrpane.

Pravni okvir

Uredba št. 207/2009

- 3 Člen 9 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Pravice iz blagovne znamke [Evropske unije]“, v različici, ki je veljala pred njeno spremembo z Uredbo 2015/2424, je v odstavkih 1 in 2 določal:

„1. Blagovna znamka [Evropske unije] daje imetniku izključne pravice. Imetnik ima pravico preprečiti vsem tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da v gospodarskem prometu uporabljajo:

- (a) kateri koli znak, ki je enak blagovni znamki [Evropske unije] za označevanje blaga ali storitev, enakih tistim, za katere je registrirana blagovna znamka [Evropske unije];
- (b) kateri koli znak, pri katerem zaradi enakosti ali podobnosti blagovni znamki [Evropske unije] in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovno znamko [Evropske unije] in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti; verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja med znakom in blagovno znamko;
- (c) kateri koli znak, enak ali podoben blagovni znamki [Evropske unije] za blago ali storitve, ki niso podobni tistim, za katere je registrirana blagovna znamka [Evropske unije], če ima slednja ugled v [Evropski uniji] in če uporaba tega znaka brez upravičenega razloga izkorišča ali škoduje razlikovalnemu značaju ali ugledu blagovne znamke [Evropske unije].“

2. Po odstavku 1 je med drugim lahko prepovedano:

[...]

(b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene pod tem znakom, ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;

[...]“

- 4 Uredba št. 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/2424, je bila z učinkom od 1. oktobra 2017 razveljavljena in nadomeščena z Uredbo 2017/1001.

Uredba 2017/1001

- 5 Člen 9 Uredbe 2017/1001 določa:

„1. Z registracijo blagovne znamke EU se imetniku podelijo izključne pravice.

2. Brez poseganja v pravice, ki so jih imetniki pridobili pred datumom vložitve ali datumom prednostne pravice za blagovno znamko EU, ima imetnik te blagovne znamke EU pravico, da vsem tretjim osebam prepreči, da bi brez njegovega soglasja v gospodarskem prometu v zvezi z blagom ali storitvami uporabljale kateri koli znak, če:

- (a) je znak enak blagovni znamki EU in se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake tistim, za katere je registrirana blagovna znamka EU;
- (b) je znak enak ali podoben blagovni znamki EU in se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake ali podobne blagu ali storitvam, za katere je registrirana blagovna znamka EU, ter zaradi tega obstaja verjetnost zmede v delu javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja znaka in blagovne znamke;
- (c) je znak enak ali podoben blagovni znamki EU, ne glede na to, ali se uporablja v zvezi z blagom ali storitvami, ki so enake, podobne ali niso podobne tistim, za katere je registrirana blagovna znamka EU, če te [ta] v Uniji uživajo [uživa] ugled in če se z neupravičeno uporabo navedenega znaka na nepošten način izkorišča ali oškoduje razlikovalni značaj ali ugled blagovne znamke EU.

3. V skladu z odstavkom 2 se lahko prepove zlasti:

[...]

- (b) ponujanje blaga, označenega s tem znakom, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene oziroma ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;

[...]“

Direktiva 2000/31/ES

- 6 Člen 14 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399), naslovljen „Gostiteljstvo“, v odstavku 1 določa:

„Države članice zagotovijo, da ponudnik storitve, če se storitev informacijske družbe nanaša na shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, ni odgovoren za podatek, ki ga je shranil na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem, da:

- (a) ponudnik dejansko ne ve za nezakonito dejavnost ali podatek in mu glede odškodninskih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je očitno, da gre za nezakonito dejavnost ali podatek,

ali

- (b) ponudnik, takoj ko za to izve ali se tega zave, nemudoma ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka.“

Direktiva 2004/48/ES

- 7 Člen 11 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32), naslovljen „Sodne odredbe“, v prvem stavku določa:

„Države članice zagotovijo, da lahko sodni organi, kadar je sprejeta sodna odločba, s katero je ugotovljena kršitev pravice intelektualne lastnine, izdajo proti kršitelju sodno odredbo, namenjeno prepovedi nadaljevanja kršitve.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 8 Družba Coty, ki trži parfume, je imetnica licence za znamko Evropske unije DAVIDOFF, registrirano pod številko 876874 (v nadaljevanju: zadevna znamka) in zaščiteno za proizvode „parfumerijski izdelki, eterična olja, kozmetika“.
- 9 Družba Amazon Services Europe prodajalcem, ki so tretje osebe, omogoča, da za svoje proizvode objavijo ponudbe na spletnem mestu www.amazon.de v delu „Amazon-Marketplace“. V primeru prodaje pogodbe za te proizvode sklenejo ti prodajalci, ki so tretje osebe, in kupci. Navedeni prodajalci, ki so tretje osebe, imajo poleg tega možnost sodelovati v programu „Odpremlja Amazon“, v okviru katerega proizvode skladiščijo družbe skupine Amazon, med katerimi je družba Amazon FC Graben, ki upravlja skladišče. Odpremo teh proizvodov opravijo zunanji izvajalci.
- 10 Testni kupec družbe Coty je 8. maja 2014 prek spletnega mesta www.amazon.de naročil stekleničko parfuma „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, ki jo je naprodaj ponujala prodajalka, ki je bila tretja oseba (v nadaljevanju: prodajalka), in ki jo je odpremila skupina Amazon v okviru navedenega programa. Potem ko je družba Coty na prodajalko naslovila opomin, ker pravice, podeljene z zadevno znamko, niso bile izčrpane v zvezi s proizvodi, ki jih je predala družbi Amazon FC Graben v okviru navedenega programa, saj teh proizvodov, označenih s to znamko, v promet v Uniji ni dal imetnik oziroma se to ni zgodilo z njegovim soglasjem, je prodajalka podala izjavo o opustitvi, ki je vključevala klavzulo o pogodbeni kazni.

- 11 Družba Coty je z dopisom z dne 2. junija 2014 družbo Amazon Services Europe pozvala, naj ji izroči vse stekleničke parfuma, označene z zadevno znamko, ki jih ima za račun prodajalke. Družba Amazon Services Europe je družbi Coty poslala paket s 30 stekleničkami parfuma. Potem ko je neka druga družba, ki je članica skupine Amazon, družbi Coty sporočila, da je 11 od 30 poslanih stekleničk izviralo iz zaloge nekega drugega prodajalca, je družba Coty družbo Amazon Services Europe prosila, naj ji sporoči ime in naslov tega drugega prodajalca, saj pravice, ki jih zagotavlja zadevna znamka, niso bile izčrpane za 29 od 30 stekleničk. Družba Amazon Services Europe je odgovorila, da tej prošnji ne more ugoditi.
- 12 Ker je družba Coty menila, da ravnanje družb Amazon Services Europe in Amazon FC Graben posega v pravico iz zadevne znamke, je med drugim v bistvu predlagala, naj se tema družbama naloži, naj v Nemčiji v gospodarskem prometu ne skladiščita ali odpremljata oziroma zagotavljata skladiščenja ali odpremljanja parfumov znamke Davidoff Hot Water, če ti proizvodi niso bili dani na trg v Uniji z njenim soglasjem, sicer se jima naložijo sankcije. Podredno je predlagala, naj se tema družbama pod enakimi pogoji naloži kazen v zvezi s parfumi znamke Davidoff Hot Water EdT 60 ml in, še bolj podredno, naj se jima pod enakimi pogoji naloži kazen, kar zadeva parfume Davidoff Hot Water EdT 60 ml, ki so bili skladiščeni za račun prodajalke ali ki jih ni mogoče povezati z nobenim drugim prodajalcem.
- 13 Landgericht (deželno sodišče, Nemčija) je tožbo, ki jo je vložila družba Coty, zavrnilo. Njena pritožba je bila zavrnjena, saj je pritožbeno sodišče med drugim menilo, da družba Amazon Services Europe ni niti skladiščila niti odpremljala zadevnih proizvodov in da je družba Amazon FC Graben te proizvode skladiščila za račun prodajalke in drugih prodajalcev, ki so tretje osebe.
- 14 Družba Coty je pri predložitvenem sodišču vložila revizijo. V postopku, ki poteka pred tem sodiščem, sta nasprotni stranki samo družbi Amazon Services Europe in Amazon FC Graben.
- 15 Predložitveno sodišče navaja, da je izid navedene revizije v delu, v katerem družba Coty izpodbija presojo pritožbenega sodišča, da družba Amazon FC Graben ni odgovorna za kršitev pravice iz znamke, odvisen od razlage člena 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009 in člena 9(3)(b) Uredbe 2017/1001.
- 16 Poudarja zlasti, da je izid revizije odvisen od tega, ali je treba te določbe razlagati tako, da oseba, ki za tretjo osebo skladišči proizvode, s katerimi se krši pravica iz znamke, ne da bi vedela za to kršitev, te proizvode skladišči, da bi jih ponujala ali dajala na trg, v smislu teh določb, tudi če zgolj tretja oseba namerava navedene proizvode ponujati ali jih dajati na trg.
- 17 Predložitveno sodišče pojasnjuje tudi, da je tožba družbe Coty, ker ta enega od svojih zahtevkov opira na ponovitev nevarnost, utemeljena le, če je nezakonitost ravnanja zadevnih družb skupine Amazon ugotovljena tako za čas dejanskega stanja v postopku v glavni stvari kot tudi za čas razglasitve odločbe, s katero se odloči o reviziji.
- 18 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali oseba, ki za tretjo osebo skladišči blago, s katerim se kršijo pravice iz znamke, ne da bi vedela za to kršitev, to blago skladišči za namene ponujanja ali dajanja na trg, če namerava to blago ponujati ali ga dati na trg le tretja oseba in ne ona sama?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 19 Družba Coty na eni strani trdi, da se vprašanje za predhodno odločanje, kakor ga je postavilo predložitveno sodišče, v bistvu nanaša na imetnika skladišča, ki ne zagotavlja nikakršne pomoči pri ponujanju naprodaj, prodajanju in dajanju na trg proizvodov, ki se skladiščijo pri njem. Vendar naj družba Amazon FC Graben glede na storitve, ki jih ponujajo druge družbe skupine Amazon v okviru dajanja zadevnih proizvodov na trg, ne bi imela takih značilnosti, tako da naj ne bi bilo mogoče izključiti, da se vprašanje za predhodno odločanje nanaša na hipotetičen problem ali da to vprašanje ni zadostno povezano z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari.
- 20 Na drugi strani družba Coty poudarja, da opis nasprotnih strank v postopku v glavni stvari, naveden v predložitveni odločbi, ne odraža zadostno vloge, ki sta jo imeli družbi Amazon Services Europe in Amazon FC Graben v zvezi z dajanjem zadevnih proizvodov na trg. V zvezi s tem trdi, da v komunikaciji z namenom prodaje in med izvrševanjem prodajne pogodbe ti družbi v celoti nadomestita prodajalca. Poleg tega naj bi družba Amazon Europe Core po naročilu družb Amazon Services Europe in Amazon EU zadevne izdelke s spletnega mesta www.amazon.de neprekinjeno oglaševala z oglasi v iskalniku Google, ki naj bi napotovali tako na ponudbe, ki jih je dala družba Amazon EU v lastnem imenu, kot tudi na ponudbe, ki jih dajo tretje osebe in ki jih upravlja družba Amazon Services Europe. Tako naj bi dejavnost nasprotnih strank v postopku v glavni stvari kot celota precej presegala vlogo družbe eBay v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 12. julija 2011, L'Oréal in drugi (C-324/09, EU:C:2011:474).
- 21 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora Sodišče, kadar odgovarja na vprašanja za predhodno odločanje, v okviru delitve pristojnosti med sodišči Unije in nacionalnimi sodišči upoštevati tak dejanski in pravni okvir, v katerega se uvrščajo ta vprašanja, kot je opredeljen v predložitveni odločbi (sodbi z dne 5. decembra 2017, M. A. S. in M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, točka 24, in z dne 14. novembra 2019, Spedidam, C-484/18, EU:C:2019:970, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 22 Ker je samo predložitveno sodišče pristojno za ugotovitev in presojo dejanskega stanja zadeve, ki mu je predložena v odločanje, mora Sodišče načeloma svojo preučitev omejiti na elemente, za katere se je predložitveno sodišče odločilo, da mu jih predloži, ter tako upoštevati položaj, ki ga to sodišče šteje za ugotovljen, in ne more biti vezano na domneve ene od strank v postopku v glavni stvari (sodba z dne 8. junija 2016, Hünnebeck, C-479/14, EU:C:2016:412, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 23 Le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sprejeto sodno odločitev, je pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi tako potrebo po sprejetju predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, kot tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče, kadar se postavlja vprašanja nanašajo na razlago pravila prava Unije, načeloma dolžno odločati (sodba z dne 19. decembra 2019, Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, točka 18 in navedena sodna praksa).
- 24 Iz tega sledi, da za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, zavrne le, če zahtevana razlaga pravila Unije očitno nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če gre za hipotetičen problem ali če Sodišče nima na voljo potrebnih dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (sodba z dne 19. decembra 2019, Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 25 Vendar v obravnavani zadevi ni tako.

- 26 Na eni strani, kot je nedvoumno razvidno iz predložitvene odločbe in kot je bilo navedeno v točki 15 te sodbe, je po mnenju predložitvenega sodišča izid revizije odvisen od razlage člena 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009 in člena 9(3)(b) Uredbe 2017/1001, za katero to sodišče prosi, da bi lahko ugotovilo morebitno odgovornost družbe Amazon FC Graben za kršitev pravice iz znamke družbe Coty.
- 27 Na drugi strani ima Sodišče na voljo dejanske in pravne elemente, ki so potrebni za to, da lahko koristno odgovori na postavljeno vprašanje. Iz predložitvene odločbe je namreč jasno razvidno, prvič, da družba Amazon Services Europe prodajalcem, ki so tretje osebe, ponuja možnost, da za svoje proizvode objavijo ponudbe v delu „Amazon-Marketplace“ spletnega mesta www.amazon.de, in drugič, da družba Amazon FC Graben upravlja skladišče, v katerem so bili zadevni proizvodi skladiščeni.
- 28 Poleg tega je treba glede tega, da družbi Amazon EU in Amazon Europe Core v predložitveni odločbi nista opisani, ugotoviti, da morebitna odgovornost teh družb ni predmet revizije, o kateri odloča predložitveno sodišče, in zato tudi ni predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 29 Iz tega sledi, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

- 30 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009 in člen 9(3)(b) Uredbe 2017/1001 razlagati tako, da je za osebo – ki za tretjo osebo skladišči blago, s katerim se krši pravica iz znamke, ne da bi vedela za to kršitev – treba šteti, da to blago skladišči, da bi ga ponujala ali dajala na trg v smislu teh določb, četudi ta oseba sama ne poskuša doseči teh ciljev.
- 31 Najprej je treba opozoriti, da v skladu z besedilom člena 9(1) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(1) in (2) Uredbe 2017/1001, znamka Evropske unije daje imetniku izključno pravico preprečiti vsem tretjim osebam, da bi v gospodarskem prometu uporabljale kateri koli znak, ki je enak tej znamki, za označevanje blaga ali storitev, enakih tistim, za katere je registrirana ta znamka, ali znak, pri katerem zaradi enakosti ali podobnosti znamki Evropske unije in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih s to znamko in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti, ali znak, enak ali podoben znamki Evropske unije za blago ali storitve, ki niso podobni tistim, za katere je registrirana ta znamka, če ima slednja ugled v Uniji in če uporaba tega znaka brez upravičenega razloga izkorišča razlikovalnemu značaju ali ugledu navedene znamke ali mu škoduje.
- 32 V členu 9(2) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(3) Uredbe 2017/1001, so netaksativno našteje vrste uporabe, ki jih lahko imetnik znamke prepove na podlagi člena 9(1) Uredbe št. 207/2009 in člena 9(1) Uredbe 2017/1001 (glej v tem smislu sodbo z dne 23. marca 2010, Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 65).
- 33 Med njimi je v členu 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(3)(b) Uredbe 2017/1001, navedeno ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene.
- 34 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, prvič, da sta nasprotni stranki v postopku v glavni stvari zadevne proizvode zgolj skladiščili, ne da bi jih sami ponujali naprodaj ali jih dajali na trg, in drugič, da teh proizvodov tudi nista nameravali ponujati naprodaj ali jih dajati na trg.
- 35 Zato je treba ugotoviti, ali se tako skladiščenje lahko šteje za „uporabo“ znamke v smislu člena 9(1) Uredbe št. 207/2009 ter člena 9(1) in (2) Uredbe 2017/1001 ter zlasti za „skladiščenje“ teh proizvodov z namenom njihovega ponujanja ali dajanja na trg v smislu člena 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(3)(b) Uredbe 2017/1001.

- 36 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da niti v Uredbi št. 207/2009 niti v Uredbi 2017/1001 ni opredeljen pojem „uporabljati“ v smislu člena 9 teh uredb.
- 37 Sodišče pa je že imelo priložnost poudariti, da izraz „uporabljati“ v skladu s svojim običajnim pomenom pomeni aktivno ravnanje in neposredno ali posredno nadzorovanje dejanja, ki pomeni uporabo. V zvezi s tem je poudarilo, da so v členu 9(2) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(3) Uredbe 2017/1001 in v katerem so netaksativno našteje vrste uporabe, ki jih imetnik znamke lahko prepove, navedena izključno aktivna ravnanja tretje osebe (glej v tem smislu sodbi z dne 3. marca 2016, Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134, točki 39 in 40, ter z dne 25. julija 2018, Mitsubishi Shoji Kaisha in Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe, C-129/17, EU:C:2018:594, točka 38).
- 38 Sodišče je tudi opozorilo, da je cilj teh določb imetniku znamke zagotoviti pravni instrument, ki mu omogoča, da prepove in tako ustavi vsakršno uporabo svoje znamke s strani tretje osebe, ne da bi bilo pridobljeno njegovo soglasje. Vendar pa lahko zgolj tretja oseba, ki neposredno ali posredno nadzira dejanje, ki pomeni uporabo, dejansko ustavi to uporabo in torej upošteva navedeno prepoved (glej v tem smislu sodbo z dne 3. marca 2016, Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134, točka 41).
- 39 Poleg tega je Sodišče večkrat presodilo, da uporaba znaka, enakega ali podobnega znamki imetnika, s strani tretje osebe najmanj zahteva, da ta uporabi znak v okviru svojega lastnega komercialnega sporočila. Oseba torej svojim strankam lahko omogoči, da uporabijo znake, ki so enaki ali podobni znamkam, ne da bi te znake sama uporabila (glej v tem smislu sodbo z dne 23. marca 2010, Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 56).
- 40 Tako je Sodišče v zvezi z upravljanjem platforme za spletno trgovino ugotovilo, da znake, enake ali podobne znamkam, v ponudbah za prodajo, prikazanih na spletnem trgu, uporabljajo stranke prodajalke upravljavca tega spletnega trga, in ne ta upravljavec sam (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2011, L'Oréal in drugi, C-324/09, EU:C:2011:474, točka 103).
- 41 Prav tako je v zvezi s podjetjem, katerega glavna dejavnost je polnjenje pločevink s pijačami, ki jih proizvaja to podjetje ali tretje osebe, navedlo, da ponudnik storitve, ki po naročilu in navodilih tretje osebe le polni pločevinke, že opremljene z znaki, ki so podobni znamkam, in torej izvaja le tehnični del postopka proizvodnje končnega proizvoda, ne da bi imel najmanjši interes za zunanjo predstavitev navedenih pločevink in zlasti za znake na njih, sam ne „uporablja“ teh znakov, ampak le ustvarja tehnične pogoje, ki so potrebni za to, da jih lahko ta tretja oseba tako uporablja (glej v tem smislu sodbo z dne 15. decembra 2011, Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, točka 30).
- 42 Sodišče je tudi presodilo, da če gospodarski subjekt, ki z namenom dajanja na trg za imetnika skladišča uvaža ali mu dostavi blago, označeno z znamko, katere imetnik ni on sam, „uporablja“ znak, ki je enak tej znamki, pa to ne velja nujno za imetnika skladišča, ki opravlja storitev skladiščenja blaga, označenega z znamko drugega (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, TOP Logistics in drugi, C-379/14, EU:C:2015:497, točki 42 in 45).
- 43 Ustvarjanje tehničnih pogojev, potrebnih za uporabo znaka, in plačilo, opravljeno za to storitev, namreč ne pomenita, da oseba, ki to storitev opravlja, sama uporablja navedeni znak (glej v tem smislu sodbi z dne 23. marca 2010, Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 57, in z dne 15. decembra 2011, Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, točka 29).
- 44 Na drugem mestu je iz besedila člena 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009, katerega vsebina je prevzeta v členu 9(3)(b) Uredbe 2017/1001, razvidno, da se ta določba nanaša specifično na ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg, njegovo skladiščenje „v te namene“ ali na opravljanje storitev pod zadevnim znakom.

- 45 Iz tega sledi, da mora, da bi bilo mogoče skladiščenje proizvodov, označenih z znaki, ki so enaki ali podobni znamkam, opredeliti za „uporabo“ teh znakov, kot je v bistvu navedel generalni pravobranilec v točki 67 sklepnih predlogov, gospodarski subjekt, ki opravlja to skladiščenje, sam poskušati doseči cilj, naveden v teh določbah, to je ponujanje blaga ali njegovo dajanje na trg.
- 46 V nasprotnem primeru ni mogoče šteti, da je dejanje, ki pomeni uporabo znamke, storila ta oseba niti da se znak uporablja v okviru njenega lastnega komercialnega sporočila.
- 47 V obravnavani zadevi pa predložitveno sodišče glede nasprotnih strank v postopku v glavni stvari, kot je bilo navedeno v točki 34 te sodbe, nedvoumno navaja, da ti zadevnih proizvodov nista sami ponujali naprodaj niti jih nista dajali na trg, in poleg tega v besedilu svojega vprašanja pojasnjuje, da je tretja oseba tista, ki edina namerava proizvode ponujati ali jih dajati na trg. Iz tega sledi, da ti stranki sami ne uporabljata znaka v okviru lastnega komercialnega sporočila.
- 48 Ta sklep pa ne vpliva na možnost, da se ugotovi, da ti stranki sami uporabljata znak, kar zadeva stekleničke parfuma, ki jih ne skladiščita za račun prodajalcev, ki so tretje osebe, ampak za svoj račun, ali ki bi jih, če ne bi mogli identificirati prodajalca, ki je tretja oseba, navedeni stranki sami ponujali ali dajali na trg.
- 49 Nazadnje, ne glede na ugotovitve iz točke 47 te sodbe je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da če je gospodarski subjekt drugemu subjektu omogočil uporabo znamke, je treba njegovo vlogo po potrebi preučiti z vidika drugih pravnih pravil – in ne z vidika člena 9 Uredbe št. 207/2009 ali člena 9 Uredbe 2017/1001 (glej v tem smislu sodbi z dne 23. marca 2010, Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, EU:C:2010:159, točka 57, in z dne 15. decembra 2011, Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, točka 35) – kot sta člen 14(1) Direktive 2000/31 ali člen 11, prvi stavek, Direktive 2004/48.
- 50 V zvezi s tem družba Coty Sodišču predlaga, naj se v primeru nikalnega odgovora na vprašanje predložitvenega sodišča izreče o vprašanju, ali dejavnost upravitelja spletnega trga v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, spada na področje uporabe člena 14(1) Direktive 2000/31, in če je odgovor nikalen, ali je treba takega upravitelja šteti za „kršitelja“ v smislu člena 11, prvi stavek, Direktive 2004/48.
- 51 Vendar je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso ni treba preučiti drugih vprašanj, ki so jih Sodišču predložile stranke v postopku v glavni stvari, temveč le vprašanja, ki jih je nacionalno sodišče navedlo v predložitveni odločbi (sodba z dne 3. septembra 2015, A2A, C-89/14, EU:C:2015:537, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 52 Ni pa sporno, da predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe tega vprašanja ni postavilo, zato nanj ni treba odgovoriti.
- 53 Glede na zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 9(2)(b) Uredbe št. 207/2009 in člen 9(3)(b) Uredbe 2017/1001 razlagati tako, da je za osebo, ki za tretjo osebo skladišči blago, s katerim se krši pravica iz znamke, ne da bi vedela za to kršitev, treba šteti, da tega blaga ne skladišči, da bi ga ponujala ali dajala na trg v smislu teh določb, če ta oseba sama ne poskuša doseči teh ciljev.

Stroški

- 54 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 9(2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki [Evropske unije] in člen 9(3)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije je treba razlagati tako, da je za osebo, ki za tretjo osebo skladišči blago, s katerim se krši pravica iz znamke, ne da bi vedela za to kršitev, treba šteti, da tega blaga ne skladišči, da bi ga ponujala ali dajala na trg v smislu teh določb, če ta oseba sama ne poskuša doseči teh ciljev

Podpisi